

TÜRK DİLLERİNDE METATHÈSE

HASAN EREN

Türk dillerinde sık sık tesadüf edilen *metathèse* hâdiselerine ait araştırmalar, bizde henüz çok iptidai bir durumda bulunuyor. *Metathèse* hâdiseleri hakkında bizde şimdiye kadar ciddi bir yazı yazıldığı gibi, Avrupa'da da bu hususta henüz hususi bir araştırma yapılmamıştır. W. Radloff'un *Phonetik der nördlichen Türksprachen* (Leipzig, 1882 [1883]) adlı eserinde bu hususta verilen bilgi, çok mahduttur. Bunun gibi, Martti Räsänen'in *Materialien zur Lautgeschichte der türkischen Sprachen* (Helsinki, 1949) adlı eserinde de *metathèse* hâdiseleri hakkında zikredilen tanıklar çok az ve dağıntıktır.

Bu duruma göre, eldeki eski ve yeni kaynaklardan esaslı bir surette istifade edilerek bu hâdiselerin yeniden araştırılması, Türk dili araştırmaları bakımından büyük bir ihtiyaçtır.

Bu durum karşısında, üç yıldır topladığım *metathétique* tanıkları burada neşredivorum.

Bu tanıklar arasında *pr* (*br*) ~ *rp* (*rb*), *sk* (*sq*) ~ *ks* (*qs*) veya *kç* (*qç*) ~ *çk* (*çq*) gibi birtakım hâdiselere sık sık tesadüf olunur. Fakat misallerin çokluğuna rağmen, bu hâdiselerden *metathèse*'ler hakkında katî kaideler çıkarılamıyor. Meselâ *eñgiske* > *eñgikse*, *kelesken* > *ileksen* veya *asqır* > *aqsır* gibi kelimelelere dayanarak *sk* (*sq*) > *ks* (*qs*) şeklinde bir kaide ileri sürülemez. Çünkü bu kelimeler yanında *öksüz* > *ösküz* gibi tanıklarlara da tesadüf ediliyor. Bunun gibi, *çekpen* (<*çekmen*) > *çepken*, *sepkil* > *sekphil*, *çapçı* > *çaqçı*, *qaqpan* > *qaqpan*, *taqpiş* gibi kelimelelere dayanarak *kþ* (*qp*) > *pk* (*pq*) şeklinde bir kaide de tesbit edilemez. Çünkü yukarıda sıraladığımız kelimeler yanında *öþke* (> *öfke*) > *ökpe* gibi birtakım tanıklar göze çarpıyor.

Metathétique kelimelerden kaide çıkarmak çok zor olmakla beraber topladığımız tanıkların Türk dilleri üzerinde çalışan araştırcılar için faydalı olacağını sanıyoruz.

KISALTMALAR

- A.—İ.—Umar Axmedjanov — Burgan İl'yazov, Uzbeksko-Russkiy Slovar'. Taškent, 1931.
- B. — N. A. Baskakov, Nogayskiy yazık i ego dialekti. Moskva —Leningrad, 1940.
- B. — N. A. Baskakov, Karakalpaksiy yazık. Moskva, 1951.
- J. — Gunnar Jarring, Uzbek Texts from Afghan Turkestan. Lund—Leipzig, [1938]).
- K. — N. Katanoff, Castré'n's Koibalisch-Deutsches Wörterverzeichniss und Sprachproben des Koibalischen Dialectes. Mélanges Asiatique IX, 97-205.
- N. — J. Németh, Kumük és balkár szójegyzék: Keleti Szemle XII, 91-153.
- P. — È. K. Pekarskiy, Slovar' yakutskago yazika. S.-Peterburg, 1907—1930.
- P. — V. Pröhle, Tatár nyelvjárási adalékok: Nyelvtudományi Közlemények XXXVIII, 330-363.
- P. — V. Pröhle, Baskir nyelvtanulmányok: Keleti Szemle V, 228-271.
- P. — V. Pröhle, Karatschajisches Sprachstudien: Keleti Szemle X, 83-150.
- P. — V. Pröhle, Balkarisches Studien : Keleti Szemle XV, 165-276.
- R. — W. Radloff, Versuch eines Wörterbuches der Türk-Dialecte. St. Petersburg, 1893—1911.
- P. — H. Paasonen, Csuvas szójegyzék. Budapest, 1908.
- R. — G. J. Ramstedt, Kalmückisches Wörterbuch. Helsinki, 1935.
- Y. — K. K. Yudaxin, Kirgizsko-russkiy slovar'. Moskva, 1940.

ğl ~ lg

bağla- [T.] — *bağla-* [Türkm.] ‘anbinden, binden, festbinden, einen Knoten machen’ (R.). — *bağla-* [Tar., Türki] (a.y.). — *pağla-* [Koyb., §.] ‘binden, zubinden’ (a.y.). — *baula-* [Tat. K] ‘mit einem Stricke zusammenbinden, anbinden’ (a.y.). — *paula-* [Bar.] ‘binden, anbinden’ (a.y.). — *pağla-* [Koyb.] ‘binden, anbinden’ (K.)

~*bağla-* [Moğ.] ‘faire un fagot, un paquet, fagoter; diviser les soldats par détachements, par les pelotons’ (K.)

~*palğa-* [Sağ.] ‘binden, zubinden’ (R.). – *palğa-* [Koyb.] ‘binden, anbinden’ (K.)

<*bağ* [T.] ‘der Strick, das Band, die Fessel’ (R.)

~*bağ* [Moğ.] ‘liasse, paquet (d’herbes), fagot, gerbe; une compagnie de soldats, détachement de soldats’ (K.).

Türkçe *bağ* kelimesi *ba-* ‘anbinden; flechten (Hürde)’ (C. Brockelmann, Mitteltürkischer Wortschatz. Budapest—Leipzig, 1928. 28. s.) kökünden çıkmıştır.

oğlan [T.]. – *oğlan* [Ş.] 1. ‘ein junger Mensch, Jüngling, Knabe’; 2. ‘der Diener’ (R.). – *olan* [K., Ş.] ‘ein junger Mensch, Jüngling’ (a.y.). – *oğlan* [Aknoğ.] (B.). – *ulan* [Kırg.] ‘delikanlı’ (Y.). – *ulan* ‘Sohn, Knabe’ (P.). – *ulan* [Balk.] ‘Knabe, Sohn’ (P.). – *ulan* [Başk.] ‘oğlan’ (P.)

~*olğan* [Sağ.] ‘der Knabe’ (R.). – *olğan* [Koyb.] ‘Kind’ (K.).

Türkçe *oğlan* kelimesi *oğul* kökünden çıkmıştır.

lm ~ ml

gölmek [Kar. T] ‘ein irdener Topf’ (R.). – *telmek* [Kar. L] ‘der Topf’ (a.y.). – *tölmek* [Kar. L] (a.y.). – *çülmek* [Tat. K] ‘ein grosser, irdener Topf’ (a.y.). – *sölmök* [Kaz.] ‘das Glas’ (a.y.). – *sülmek* [Başk.] ‘çömlek’ (P.). – *çölmek* [Kırg.] ‘çömlek’ (Y.)

~*çömlek* [T.]. – Anadolu’da *çömlek* şekli yanında *gölmek* şekli de kullanılır.

gömlek [T.]. – *köñlek* [Türki] ‘das Hemd’ (R.). – *könök* [Kırg.] (a.y.). – *köylök* [Kaz.] (a.y.). – *küynek* [Ş.] (a.y.). – *küñnek* [K., Ş.] (a.y.). – *künek* [Tel., Küyer.] (a.y.). – *külek* [Bar.] (a.y.). – *kögenek* [Sağ.] (a.y.). – *köñnek* [Tar.] (a.y.). – *kögenek* [Koyb.] ‘Hemd, langes Weiberkleid’ (K.). – *köylök* [Özb.] ‘gömlek’ (A.– İ.). – *kövlök*, *köylök*, *köynek* [Karakal.] (B.). – *köylök* [Noğ., Karanoğ.] (B.). – *köynök*, *könök* [Kırg.] (Y.)

~*külmek* [Tat. K] ‘das Hemd’ (R.). – *külmek* [Başk.] ‘gömlek’ (P.). – Anadolu’da *gömlek* şekli yanında *gölmek* şekli de kullanılır.

Kalm. *külməG* ‘Hemd’ (R.) kelimesi Türkçeden alınmıştır.

Kâşgarlı Mahmut'a borçlu olduğumuz *köñlek* şekli sayesinde *gömlek* şeklinin çok eski bir tarihe çıktığı anlaşılıyor. Yalnız, elimiz-

deki tanıkların çokluğuna rağmen, *gömlek* kelimesinin kökünü bilmemişimizi ilâve edelim. W. Bang (Turán 1918, 299) *külmek* şeklärin *kömlék* (>*gömlek*) şeklärinden çıktığini ileri sürüyor. Halbuki L. Rásonyi (Nyelvtudományi Közlemények LI), Macarca ‘*gömlek*’ mânâsına gelen *ing*(~*imeg*) kelimesini izaha çalışırken, Türkçe *başmak*, *yaşmak*... gibi birtakım kelimelelere dayanarak, *kömlék* (>*gömlek*) şeklärinin *kölmek* şeklärinden çıktığını iddia ediyor. Ona göre, *kölmek* kelimesi *köl-mek* şeklärinde izah olunabilir.

qumlaq [T.] ‘epheuähnliche Pflanze, im Gebiete der Qyfçaq, aus der mit Honig ein Trunk bereitet wird’ (C. Brockelmann, Mitteltürkischer Wortschatz. Budapest—Leipzig, 1928. 164. s.). — *qumnaq* [Bar., Sağ.] ‘der Hopfen, Hopfenzapfen’ (R.). — *qumnaq* [Küyer.] (a.y.). — *qumdaq* [Tel.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qimnaq* [Ş.] ‘die Hopfenköpfe’ (a.y.). — *qiminaq* [Alt.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qibinaq* [Ş.] ‘der Hopfenzapfen, Hopfenkopf’ (a.y.). — *qubanaq* [Ş.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qumunaq* [Kumd.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *quaq* [Sağ.] ‘der Hopfenzapfen, Tannenzapfen’ (a.y.). — *qumanaq* [Kumd.] ‘der Hopfenzapfen’ (a.y.). — *qumdau* [Kaz.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qumdaq* [Tel.] (V.). — *qumunaq* [Kumd.] (a.y.), — *qumanaq* [Alt.] (T.)
— *qolmaq* [Tat. K] ‘der Hopfen’ (R.).

Macarca *komló*, Fince *humala* ve Rusça *xmel'* kelimeleri Türkçeden alınmıştır. Bu kelime hakkında daha çok bilgi almak için Z. Gombocz'un Slavo-turcica (Symbolae grammaticae in honorem Joannis Rozwadowski. Cracoviae, 1927, II, 71-76) adlı yazısına bakınız. Gombocz'un bu güzel yazısından habersiz kaldığı anlaşılan M. Räsänen (Finnisch-Ugrische Forschungen XXIX, 191-193), *qumlaq* kelimesini Türkçe *qum* ‘Welle’ kelimesiyle izaha çalışmıştır.

mğ ~ *gm*

gumğa [Tat. K] ‘die Taucherente’ (R.). — *somğa* [Koyb.] ‘die Quakerente (anas clangula)’ (a.y.). — *somğa* [Koyb.] ‘Quakerente’ (K.)

— *soğima* [Sağ.] ‘eine Quakerente’ (R.). — *soñma*, *soñba* [Koyb.] ‘Quakerente (anas clangula)’ (K.).

Kırg. *sono* ‘die Ente’ (R.) kelimesi, yukarıda zikredilen *gumğa* (~*somğa*) kelimesiyle birleştirilemez.

damga [T.]. – *tamğa* [Türki, Tar., Tel., Küyer., Kumd., Tat. K] 1. ‘das Eigentumszeichen, welches den Tieren eingebrannt wird’; 2. ‘das Siegel’; 3. ‘die Marke, das Stempel (der Silberbarren)’; 4. ‘(Tel.) Flecken auf dem Körper, die von einem Stosse, Schläge herrühren’; 5. ‘(Kumd.) das Ziel (zum Schiessen), die Scheibe’ (R.). – *tamğu* [Tar.] (a.y.). – *tamğa* [Özb.] (A. – İ.). – *t'amşa* [Karaç.] ‘Stempel, Stempeleisen’ .(P.)*tamña* – [Kum.] ‘Stempel’ (N.). – *tamşa* [Kırg.] ‘damga’ (Y.). – *tamşa* [Karakal.] (B.). – *tamşa* [Aknoğ., Karanoğ.] (B.)

~*tañma* [Kaz., Koyb.] 1. ‘das Eigentumszeichen eines Geschlechtes, das den Pferden eingebrannt wird’; 2. ‘die Narbe, blaue Flecken von Schlägen’ (R.). – *tañma* [Alt., Ş., K.] (a.y.). – *tañma* [Alt.] (T.). *tañma* [Koyb.] ‘Zeichen, Flecken, Merkzeichen’ (K.).

Türkçe *damga* kelimesinin kökünü bilmiyoruz.

tumşa [Kumd.] ‘der jüngere Bruder, die jüngere Schwester’ (R.)

~*tuğba* [Küyer.] ‘die jüngere Schwester’ (R.). – *tuñma* [K., Ş., Sağ., Koyb., Kaç.] ‘die jüngere Schwester, der jüngere Bruder’ (a.y.). – *tuñma* [Koyb.] ‘jüngerer Bruder, jüngere Schwester’ (K.).

yağmur [T.]. – *cañmir* [Alt.] ‘yağmur’ (T.). – *cañbir* [Kaz.] ‘der Regen’ (R.). – *nañmir* [Sağ., Koyb., Kaç.] (a.y.). – *nañmir* [Tub.] (a.y.). – *yağmur* [Özb.] (A. – İ.)

~*yamgır* [Tel.] ‘der Regen’ (R.). – *yamgur* [Tar., Küyer., Bar., Kar. L, T] (a.y.). – *yañgır* [Tat. K, T] (a.y.). – *yamgur* [Özb. A] ‘rain’ (J.). – *yåmğır* [Başk.] (P.). – *samır* [Yak.] ‘yağmur’ (P.)
<*yağ-* (T.).

pr (br) ~ rp (rb)

köprü [T.]. – *köbrük* [Tar.] ‘die Brücke’ (R.). – *kömür* [Tel.] 1. ‘die Brücke’; 2. ‘eine enge, abschüssige Stelle auf der Höhe eines Berges’ (a.y.). – *kömrü* [Alt., Tub.] ‘die Brücke, der Steg über einen Fluss’ (a.y.). – *qobraq* [K.] ‘eine aus einem Balken bestehende Brücke’ (a.y.). – *köprö* [Kırg.] ‘die Brücke’ (a.y.). – *köprü* [Bar.] (a.y.). – *köbür* [Sağ.] (a.y.). – *köbürtke* [Mad.] ‘der Übergang über einen Fluss’ (a.y.). – *kübürke* [Sağ.] ‘die Brücke’ (a.y.). – *küpür* [Tat. K] (a.y.). – *kübür* [Tat. T] (a.y.). – *köpürö* [Kırg.] (Y.). – *köpür*, *köpür* [Karakal.] (B.). – *k'öp'ür* [Karaç.] (P.). – *köprük* [Özb.] (A. – İ.)

~*kürbe*, *ürbe* [Yak.] ‘köprü’ (P.). – Anadolu’da *köprü* şekli yanında *körpü* şekli de kullanılır.

deki tanıkların çokluğuna rağmen, *göMLEK* kelimesinin kökünü bilmemişimizi ilâve edelim. W. Bang (Turán 1918, 299) *küLMek* şeKLinin *kÖMLeK* (>*göMLEK*) şeKLinden çıktığini ileri sürüyor. Halbuki L. Rásonyi (Nyelvtudományi Közlemények LI), Macarca ‘göMLEK’ mânasına gelen *ing*(~*imeg*) kelimesini izaha çalışırken, Türkçe *başmak*, *yaşmak*... gibi birtakım kELimelere dayanarak, *kÖMLeK* (>*göMLEK*) şeKLinin *kÖLMeK* şeKLinden çıktığını iddia ediyor. Ona göre, *kÖLMeK* kelimesi *kÖL-MeK* şeKLinde izah olunabilir.

qumlaq [T.] ‘epheuähnliche Pflanze, im Gebiete der Qyfçaq, aus der mit Honig ein Trunk bereitet wird’ (C. Brockelmann, Mitteltürkischer Wortschatz. Budapest—Leipzig, 1928. 164. s.). — *qumnaq* [Bar., Sağ.] ‘der Hopfen, Hopfenzapfen’ (R.). — *qumnaq* [Küyer.] (a.y.). — *qumdaq* [Tel.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qimnaq* [Ş.] ‘die Hopfenköpfe’ (a.y.). — *qiminaq* [Alt.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qibinaq* [Ş.] ‘der Hopfenzapfen, Hopfenkopf’ (a.y.). — *qubanaq* [Ş.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qumunaq* [Kumd.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qubaq* [Sağ.] ‘der Hopfenzapfen, Tannenzapfen’ (a.y.). — *qumanaq* [Kumd.] ‘der Hopfenzapfen’ (a.y.). — *qumdau* [Kaz.] ‘der Hopfen’ (a.y.). — *qumdaq* [Tel.] (V.). — *qumunaq* [Kumd.] (a.y.), — *qumanaq* [Alt.] (T.)
— *qolmaq* [Tat. K] ‘der Hopfen’ (R.).

Macarca *komló*, Fince *humala* ve Rusça *xmel'* kELimeleri Türkçe-den alınmıştır. Bu kELime hakkında daha çok bilgi almak için Z. Gombocz'un Slavo-turcica (Symbolae grammaticae in honorem Joannis Rozwadowski. Cracoviae, 1927, II, 71-76) adlı yazısına bakınız. Gombocz'un bu güzel yazısından habersiz kaldığı anlaşılan M. Räsänen (Finnisch-Ugrische Forschungen XXIX, 191-193), *qumlaq* kelimesini Türkçe *qum* ‘Welle’ kELimesiyle izaha çalışmıştır.

mğ ~ gm

çumğa [Tat. K] ‘die Taucherente’ (R.). — *somğa* [Koyb.] ‘die Quakerente (anas clangula)’ (a.y.). — *somğa* [Koyb.] ‘Quakerente’ (K.).

— *soğima* [Sağ.] ‘eine Quakerente’ (R.). — *soñma*, *soñba* [Koyb.] ‘Quakerente (anas clangula)’ (K.).

Kırg. *sono* ‘die Ente’ (R.) kELimesi, yukarda zikredilen *çumşa* (~*somşa*) kELimesiyle birleştirilemez.

damga [T.]. – *tamğa* [Türki, Tar., Tel., Küyer., Kumd., Tat. K. 1. ‘das Eigentumszeichen, welches den Tieren eingebrannt wird’; 2. ‘das Siegel’; 3. ‘die Marke, das Stempel (der Silberbarren)’; 4. ‘(Tel.) Flecken auf dem Körper, die von einem Stosse, Schläge herrühren’; 5. ‘(Kumd.) das Ziel (zum Schiessen), die Scheibe’ (R.). – *tamğu* [Tar.] (a.y.). – *tamğa* [Özb.] (A. – İ.). – *t'amşa* [Karaç.] ‘Stempel, Stempeleisen’ .(P.)*tamñu* – [Kum.] ‘Stempel’ (N.). – *tamşa* [Kirg.] ‘damga’ (Y.). – *tamşa* [Karakal.] (B.). – *tamşa* [Aknoğ., Karanoğ.] (B.)

~*tañma* [Kaz., Koyb.] 1. ‘das Eigentumszeichen eines Geschlechtes, das den Pferden eingebrannt wird’; 2. ‘die Narbe, blaue Flecken von Schlägen’ (R.). – *tañma* [Alt., Ş., K.] (a.y.). – *tañma* [Alt.] (T.). *tañma* [Koyb.] ‘Zeichen, Flecken, Merkzeichen’ (K.).

Türkçe *damga* kelimesinin kökünü bilmiyoruz.

tumşa [Kumid.] ‘der jüngere Bruder, die jüngere Schwester’ (R.)

~*tuğba* [Küyer.] ‘die jüngere Schwester’ (R.). – *tuñma* [K., Ş., Sağ., Koyb., Kaç.] ‘die jüngere Schwester, der jüngere Bruder’ (a.y.). – *tuñma* [Koyb.] ‘jüngerer Bruder, jüngere Schwester’ (K.).

yağmur [T.]. – *cañmir* [Alt.] ‘yağmur’ (T.). – *cañbir* [Kaz.] ‘der Regen’ (R.). – *nañmir* [Sağ., Koyb., Kaç.] (a.y.). – *ñañmir* [Tub.] (a.y.). – *yağmur* [Özb.] (A. – İ.)

~*yamğır* [Tel.] ‘der Regen’ (R.). – *yamğur* [Tar., Küyer., Bar., Kar. L, T] (a.y.). – *yañğır* [Tat. K, T] (a.y.). – *yamğur* [Özb. A] ‘rain’ (J.). – *yåmğır* [Başk.] (P.). – *samîr* [Yak.] ‘yağmur’ (P.)
<*yag-* (T.).

pr (*br*) ~ *rp* (*rb*)

köprü [T.]. – *köbrük* [Tar.] ‘die Brücke’ (R.). – *kömür* [Tel.] 1. ‘die Brücke’; 2. ‘eine enge, abschüssige Stelle auf der Höhe eines Berges’ (a.y.). – *kömrü* [Alt., Tub.] ‘die Brücke, der Steg über einen Fluss’ (a.y.). – *qobraq* [K.] ‘eine aus einem Balken bestehende Brücke’ (a.y.). – *köprö* [Kirg.] ‘die Brücke’ (a.y.). – *köprü* [Bar.] (a.y.). – *köbür* [Sağ.] (a.y.). – *köbürtke* [Mad.] ‘der Übergang über einen Fluss’ (a.y.). – *kübürtke* [Sağ.] ‘die Brücke’ (a.y.). – *küpür* [Tat. K] (a.y.). – *kübür* [Tat. T] (a.y.). – *köpürö* [Kirg.] (Y.). – *köpir*, *köpür* [Karakal.] (B.). – *k'öp'ür* [Karaç.] (P.). – *köprü* [Özb.] (A. – İ.)

~*kürbe*, *ürbe* [Yak.] ‘köprü’ (P.). – Anadolu’da *köprü* şekli yanında *körpu* şekli de kullanılır.

Radloff büyük lûgatinde Tel. *kör* ve Alt. *kür* ‘die Brücke’ kelimelerini Türkçe *köprü* kelimesiyle birleştirmiştir. Bizim fikrimize göre, *kör* (~*kür*) kelimesi *köprü* kelimesiyle alâkadar olamaz.

Yakutlar arasında *kürbe* şekli yanında kullanılan *ürbe* şekline gelince, Anadolu’da *kelebek* (<*kebelek*, *kepelek*) kelimesi yanında tesadüf edilen *epelek* (~*epilek*, *ipelek*, *öbelek*) (Dergi) şeklini *kepelek epelek* takımıyle izaha çalışmıştım (Hasan Eren: Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi VII, 285). Bizim fikrimize göre, Yak. *ürbe* şekli de *kürbe* *ürbe* takımıyle izah olunabilir.

T. Halasi Kun, Orta-Kıpçakça *q-*, *k-* ~ *O* meselesi (Türk dili ve tarihi hakkında araştırmalar I, 45-61) adlı yazısında, Paul Pelliot’nun Les formes avec et sans *q-* (*k-*) initial en turc et en mongol (T’oung Pao XXXVII, 73-101) adlı yazısında ileri sürdüğü iddiaları tenkid ederken, bizim bu fikrimize iştirak etmiştir.

Yakutlar arasında *kürbe* (~*ürbe*) şekli yanında kullanılan *kürge* ‘köprü’ (P.) şekli Moğolcadan alınmıştır.

Türkçe *köprü* kelimesi hakkında daha çok bilgi almak için, Martti Räsänen’in Regenbogen—Himmelsbrücke (Studia Orientalia XIV, 1: 1-11)) adlı yazısına bakınız.

kirpik [T.]. – *kirbik* [Alt.] ‘kirpik’ (T.). – *kirbik* [Tel.] ‘die Wimper’ (R.). – *kirpik* [Kırg.] (Y.). – *kirfik* [Balk.] ‘Augenwimper’ (P.). – *kirpik* [Kum.] ‘Augenlied’ (N.). – *kirpik* [Özb.] (A.-İ.)

~*kiprik* [Özb. A] ‘eyelash’ (J.). – Anadolu Türkleri arasında *kirpik* kelimesi yanında *kiprik* şekline de tesadüf olunur.

toprak [T.]. – *tobraq* [Alt.] ‘balçık’ (T.). – *tobraq* [Kaz., Sağ., Koyb., Kaç.] 1. ‘die Erde, der Boden’; 2. ‘das Gebiet, das Land’; 3. ‘(Kaz.) der Staub’ (R.). – *tobroq* [Alt.] 1. ‘die Erde’; 2. ‘die Pflugspur’ (a.y.). – *topraq* [Kaz.] ‘die Erde’ (a.y.). – *tofraq* [Türki] (a.y.). – *topa* [Tar.] ‘die Erde, der Lehm’ (a.y.). – *tupraq* [Tat. K] ‘die Erde, der Staub’ (a.y.). – *topuraq* [Kırg.] ‘çamur, toprak’ (Y.). – *topraq* [Özb.] (A.-İ.). – *topraq* [Karakal.] (B.). – *topraq* [Noğ.] (B.). – *t’opraq* [Karaç.] ‘Erde, Ton’ (P.). – *toburax* [Yak.] ‘toz’ (P.). – *tuprålq* [Başk.] ‘toz, toprak’ (P.)

~*tobrağ* [Moğ.] (K.). – *towrvG* [Kalm.] ‘Staub, Erde, Sand’ (R.)

~*torboq* [K.] ‘die Erde’ (R.). – *torpaq* [Karakal.] (B.). – *turpaq* [Kırg.] (Y.). – *turpaq* [Özb.] (A.-İ.).

yaprak [T.]. – *calbiraq* [Alt.] ‘yaprak’ (T.). – *calbiraq, capiraq* [Kırg.] (Y.). – *yapraq* [Özb.] (A. – İ.). – *capraq* [Karaç.] ‘Blatt’ (P.). – *zafraq, zafiraq* [Balk.] ‘Blatt, Baumblatt’ (P.). – *capraq, capiraq, yapraq, jaپraq* [Karakal.] (B.). – *capraq* [Noğ.] (B.). – *yapraq* [Aknoğ.] (a.y.)
 ~*yarpaq, carpaq* [Karakal.] ‘yaprak’ (B.).

araba [T.]. – *araba* [Kar. T, Türki] ‘der Wagen’ (R.). – *hariba* [Tar.] ‘der Wagen’ (a.y.). – *arba* [Kaz., Tat. K, Türki] ‘der Wagen’ (a.y.). – *araba* [Kırg.] (Y.). – *araba* [Özb.] (A. – İ.). – *arba* [Karakal.] (B.). – *arba* [Noğ.] (B.). – *arba* [Aknoğ.] (B.). – *arba* [Kum.] ‘Wagen’ (N.). – *årba* [Başk.] ‘araba’ (P.)

~ *abra* [Alt.] ‘araba’ (T.). – *abra* [Alt., Ş., K., Kız., Küyer.] *abra* ‘der Wagen, das Rad’ (R.).

torba [T.]. – *dorbo* [Kırg.] ‘torba, küçük çuval’ (Y.). – *dorba, torba* [Karakal.] ‘torba’ (B.). – *dorba* [Aknoğ.] (B.). – *torba* [Özb.] (A. – İ.)
 ~ *tobra* [T.]. – *dobra* [Kaz.] ‘kleiner Sack, Tasche’ (R.).

ps ~ *sp*

apsaq [Alt., Tel., K.] ‘die Espe’ (R.). – *ausaq* [Tat. T] ‘Espe’ (a.y.)

~ *aspaq* [Ş., Kumd.] ‘die Espe’ (a.y.). – *aspaq* [Alt.] (T.).

Sağ., Koyb., Kaç. *os* ‘die Espe’ (R.), Kız. *os* (*os ağaç*) ‘die Pappel’ (a.y.) şekli izaha muhtaçtır.

Türkçe *apsaq* (~*aspaq*) kelimesinin etimolojisi hakkında bilgi almak için, bakınız: J. Németh: *Analecta Orientalia memoriae Alexandri Csoma de Körös dicata. Bibliotheca Orientalis Hungarica* V. Budapest, 1942—1947. 84. s.

qf ~ *fq*

akça, akçe [T.]. – *aqça* [Alt.] ‘para’ (T.). – *aqça* [Alt., Tel., K., Sağ., Kırg., Tat. K] ‘Geld (überhaupt)’ (R.). – *aqsa* [Kaz.] ‘Geld’ (a.y.). – *axça* [Kar. T] (a.y.). – *aqça* [Kırg.] (Y.). – *aqça* [Özb.] (A. – İ.).
åksa [Başk.]. – *axta* [Balk.] (P.)
 ~ *açxa* [Karaç.] ‘Geld’ (P.)
 < *ak* (~*aq*).

bohça [T.]. – *boqço* [Alt.] ‘çanta’ (T.). – *pogço* [Alt., Tel.] 1. ‘der Koffer’; 2. ‘das Kopfkissen’; 3. ‘ein Knauel Zwirn’ (R.). – *boqça*

[Türki] ‘die Rolle, der Koffer, der Packsack’ (a.y.). – *boqşa* [Kaz.] ‘Beutel, Sack, den die Frauen sich über den Sattel legen’ (a.y.). – *buqça* [Tat. K] ‘ein Ledersack, Mantelsack’ (a.y.). – *buqça* [Özb.] (A. – İ.). – *boxça* [Kum.] (N.)

~*boğça*, *boğcu* [Moğ.] ‘valise, portementeau fait de peau et de toile’ (K.). – *bokt*° [Kalm.] ‘ein kleines Kissen unter dem Kopfkissen’ (R.)

~*pogqo* [Tel.] ‘der Koffer’ (R.).

açkış [T.] ‘anahtar’ (Dergi). – *açqış* [Tat. K] ‘der Schüssel’ (R.). – *atqut* [Bar.] (a.y.). – *açxış* [Karaç.] ‘Schlüssel, Schraubenschlüssel’ (P.). – *açğıç* [Kum.] ‘Schlüssel’ (N.). – *açqış* [Kırg.] ‘anahtar’ (Y.)

~*axtit* [Balk.] ‘Schlüssel’ (P.).

uçkur [T.]. – *içqır* [Tel., Kırg.] ‘die Hosenschnur’ (R.). – *işqır* [Kaz.] ‘der obere Band der Hose’ (a.y.). – *içqır* [Kırg.] (Y.)

~*iqçır* [Alt., Tel.] ‘die Hosenschnur’ (R.).

kp (*qp*) ~*pk* (*pq*)

çekmen [T.]. – *çekmen* [Tel., Tar.] 1. ‘(Tel.) das Tuch’; 2. ‘(Tar.) der gefütterte Rock’ (R.). – *tekmen* [Kumd., Bar.] 1. ‘(Kumd.) das Tuch, das Wollenzeug’; 2. ‘(Bar.) der Tuchrock’ (a.y.). – *tikmen* [Tat. T] (a.y.). – *şekpen* [Kaz., Ş., Kaç.] 1. ‘(Ş., Kaç.) das Tuch’; 2. ‘(Kaz.) ein Gewebe aus Kamelhaar’ (a.y.). – *sıkpen* [Sağ., Koyb.] (a.y.). – *sıkpen* [Sağ.] (a.y.). – *tekpen* [Küyer.] ‘das Tuch, das Wollenzeug’ (a.y.). – *çekpen* [Alt., Tub., Tel.] ‘das Tuch, ein Wollenzeug’ (a.y.). – *çekmən* [Özb.] ‘çepken’ (A.–İ.). – *sikmen* [Başk.] (P.). – *sekpen* [Noğ.] (B.). – *sekben*, *şekpen*, *sekmen* [Karakal.] (B.). – *çekmen* [Kırg.] (Y.). – *çepken* [Alt.] (T.). – *sekpen*, *çekpen* [Koyb.] ‘feines Tuch’ (K.)

~*çepken* [T.]. *çepken* [Tel.] 1. ‘Tuch, Wollenzeug’; 2. ‘ein langer Tuchrock’ (R.). – *çipken* [Tat. K] (a.y.). – *tepken* [Balk.] ‘langer Überrock der Kaukasier, Tscherkesska’ (P.). – *çepk'en* [Karaç.] ‘langer Überrock’ (P.). – *çepken* [Kum.] (N.). – *sepken* [Noğ.] (B.). – *çepken* [Kırg.] (Y.). – *sépken* [Koyb.] ‘feines Tuch’ (K.).

Türkçe *çekmen* (>*çekpen* >*çepken*) kelimesi *çek-* kökünden çıkmıştır (Hasan Eren: Körösi Csoma-Archivum III, 132–133). Bu sebeple, N. K. Dmitriev (Dokladi Akademii Nauk SSSR. 1926, 67) *çepken* kelimesini *çep-ken* şeklinde izaha çalışmakla aldanmıştır.

W. Radloff büyük lûgaçinde Tat. T, Kûr. *sükmen* 1. '(Tat. T) ein Rock aus Kameltuch'; 2. '(Kûr.) das Tuch, der Tuchrock' kelimesini *çekmen* kelimesiyle birleştirmiştir. Halbuki *çekmen* kelimesi *sükmen* kelimesiyle alâkadar olamaz (L. Ligeti: Magyar Nyelv XXXI, 284).

epkin [Tel.] 'die Bewegung der Luft, das Fächeln, Wehen des Windes' (R.)

~*ékpın* [Kaz.] 'Luftstrom, Luftzug, Zugwind, Durchbruch, Strömung' (a.y.).

öfke [T.]. - *öpkə* [Tar., Kar. T] 'die Lunge' (R.). - *öpkö* [Bar., Tel.] (a.y.). - *öpkö* [Kîrg.] (Y.). - *öpkə* [Karakal.] (B.). - *öpk'e* [Karaç.] (P.). - *öfxö*, *öfxe* [Balk.] (P.). - *öpkə* [Özb.] (A. - İ.). - *opka* [Özb. A] 'the lung' (J.). - *üpke* [Tat. K, T] (a.y.)

~*ökpö* [Alt.] 'akciğer' (T.). - *ökpe* [Ş., Sağ.] (R.). - *ökpö* [Alt., K., Kaz.] (a.y.). - *ükpe* [Sağ.] (a.y.). - *ökpe*, *ökbe* [Karakal.] (B.).

qapqan [Sağ., Koyb., Kaç., Tat. K] 'eine Falle, Schlinge (zum Einfangen und Tödten der Tiere)' (R.). - *qapqin* [Tat. K] 'die Falle, um Wild zu fangen' (a.y.). - *qapqan* [Kum.] 'Mäusefalle' (N.). - *q'ap-xan* [Karaç.] 'Falle, Käfig' (P.). - *qapqan* [Özb.] (A. - İ.)

~*qaqqan* [Karakal.] 'kapan' (B.).

Tarancılar arasında kullanılan *qapqu* 'eine Falle zum Einfangen des Wildes' (R.) kelimesi de *qap-* kökünden çıkmıştır.

Rusça *kapkan* kelimesi Türkçeden alınmıştır.

sepk'il [Karaç.] 'Fischschuppe, Warze, dann überhaupt "Flecken im Gesichte,"' (P.). - *sipkəl* [Tat. K] 'Sommersprosse' (B.). - *hipkəl*, (~*hilpek*) [Başk.] (P.). - *sepkil* [Karakal.] (B.). - *sepkil* [Kîrg.] (Y.). - *sepkil* [Özb.] (A.-İ.)

~*seb* [Moğ.] 'souillure, tache (sur le visage, sur les habits)' (K.). - *sewgə* [Kalm.] 'Sommersprossen; Pusteln, Finnen, Flecken (im Gesicht)' (R.)

~*sékpil* [Kaz.] 'dunkle Flecken auf dem Gesichte oder dem Körper' (R.).

Macarca 'çil' mânasına gelen *szeplő* kelimesinin Türkçeden alınliğini biliyoruz (Z. Gombocz: Mémoires de la Société Finno-Ougrienne XXX, 122). Macarca *szeplő* şeklinde istinaden Türkçe *sepkil* (>*sekil*) kelimesinin *seplik şeklinden çıktıgı ileri sürülebilir.

tapqıṣ [Kumd.] ‘das Räthsel’ (R.)
 ~ *taqpis* [Sağ., Koyb.] ‘das Räthsel’ (R.). – *taqpiṣ* [Ş.] (a.y.)
 < *tap-* [T.] ‘finden, erhalten, erwerben’ (R.).

Tel. *tapqır* ‘die Allegorie, die Fabel’ (R.) ve Soy. *tabızıq* ‘das Räthsel’ (a.y.) kelimeleri de *tap-* kökünden çıkmıştır.

tepke [Küyer.] ‘Unterstütze unter den Saiten des Tschadygan (der liegenden Harfe)’ (R.). – *tepke*, *tepkek* [Kırg.] (Y.)

~ *tékpe* [Kaz., Sağ., Koyb.] 1. ‘(Sağ.) der Knochen-Untersatz unter den Saiten eines Musikinstruments’; 2. ‘(Kaz.) die kleinen Hornstückchen an den Enden des Bogens, auf denen die Bogensehne ruht’ (a.y.).

tepkiṣ [Alt.] ‘merdiven’ (T.). – *tepkiṣ* [Tel., Kumd.] 1. ‘(Tel.) die Leiter, Treppe’; 2. ‘(Kumd.) die Schaukel’ (R.). – *tepkiç* [Kırg.] 1. ‘basamak’; 2. ‘merdiven’ (Y.)

~ *tekpiṣ* [Alt., Ş.] 1. ‘(Alt.) die Treppe, die Leiter’; 2. ‘(Ş.) die Schaukel’ (R.). – *tekpiṣ* [K.] ‘die Leiter, die Treppe’ (a.y.)

< *tep-* [Alt., Tel., Ş., Tar., Küyer.] ‘mit den Füssen stossen, stampfen, dreschen, treten, ausschlagen, sich mit den Füssen gegen etwas stammen’ (R.).

çapqi [Alt.] ‘kapan, tuzak’ (T.). – *çapqi* [Alt., Tel.] 1. ‘(Tel.) die Sichel, eine kurze Sense’; 2. ‘eine Falle zum Fangen des Wildes’ (R.). – *sapqi* [Koyb.] ‘Sense’ (K.). – *çapqi* [Özb.] (A. – İ.)

~ *çaqpi* [Alt., K.] 1. ‘(Alt.) Falle zum Fangen des Wildes’; 2. ‘(K.) eine kurze Sense’ (R.). – *saqpi* [Sağ., Koyb.] ‘die Sichel, die Sense’ (a.y.). – *saqpi* [Koyb.] ‘Sense’ (K.)

< *çap-*.

sk (*sq*) ~ *ks* (*qs*)

eñgiske [Soy.] ‘kadınların yüzlerine sürdükleri düzgün’ (K.)
 ~ *eñgikse* [Soy.] ‘düzgün’ (K.)
 < *enggeske* [Moğ.] ‘rouge, fard’ (K.). – *eñgəsək* [Khal.] (G. J. Ramstedt: Nyelvtudományi Közlemények XLII, 233).

Hasan Eren, Sibirya Türk dillerinde Moğol unsurları.

kelesken [Alt.] ‘kertenkele’ (T.). – *kelesken* [Alt., Ş., K.] ‘die Eidechse’ (R.). – *kelesken* [Sağ., Koyb.] (a.y.). – *kelisken* [Ş.] ‘die Eidechse’ (a.y.). – *keleski* [Tel.] (a.y.). – *kèleskin* [Koyb.] (K.)

~ileksen [Sağ., Koyb.] ‘die grüne Eidechse’ (R.).

Altay Türkleri arasında kullanılan *kelesken* kelimesinin Türkçe ‘kertenkele’ mânâsına gelen *kelez* (Dergi) kelimesiyle alâkadar olduğu muhakkaktır. Anadolu’da *kelez* şekli yanında *helez* ‘yeşil kertenkele’ (a.y.) ve *hilez* ‘kertenkele’ (a.y.) şekilleri de kullanılır. Bugün aramızda kullanılan *kertenkele* kelimesinin sonunda gördüğümüz *kele* kelimesi de *kelez* kelimesinden başka bir şey olamaz.

Anadolu Türkleri arasında *kertenkele* ve *kelez* kelimeleri yanında kullanılan *keler* ‘die Eidechse’ (R.) kelimesinin yukarıda zikredilen *kelez* şekliyle alâkadar olduğu açıktır.

Altay Türkleri arasında *kelesken* şekli yanında kullanılan *ileksen* (< *ilesken) şeklinin izahına gelince, Paul Pelliot, Les formes avec et sans *q-* (*k-*) initial en turc et en mongol (T'oung Pao XXXVII, 73-101) adlı yazısında, *qolan*, *qotaz*, *qarbz*... gibi *q-* ile başlayan birtakım Türkçe ve Moğolca kelimelerdeki *q-* sesinin düşmesini Moğolca ile izaha çalışmıştır. Bizim fikrimize göre, bol ve sağlam tamklara dayanan ve birçok güzel buluşlar ileri süren büyük âlimin bu iddiasına iştirak edilemez. Çünkü *q-* (*k-*) sesinin düşmesi, *qolan olan*, *qarpuz arpuz*... gibi kelime takımıyla kolaylıkla izah olunabilir. Anadolu Türkleri arasında *kelebek* (<*kebelek*, *kepelek*) kelimesi yanında kullanılan *epelek* (~*ebelek), *epilek*, *ipelek*, *öbelek* (Dergi) şekillerini *kebelek* (~*kepelek) *epelek* takımıyle izah etmiştim (Hasan Eren: Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi VII, 285). Bunun gibi, Altay Türkleri arasında tesadüf edilen *ileksen* (< *ilesken < *elesken) şekli de *kelesken* takımıyle izah olunabilir.

T. Halasi Kun, Orta-Kıpçakça *q-*, *k-* ~ *O* meselesi (Türk dili ve tarihi hakkında araştırmalar I, 45-61) adlı yazısında, Kıpçakça *ecki*, *ügerçin*, *yomüldürük* (< *ömürük)... şekillerini izaha çalışırken, bu fikrimize iştirak etmiştir.

öksüz [T.]. – *öksüz* [Kar. T] ‘die Waise’ (R.). – *öksüs* [Ş., K., Sağ., Kaç., Koyb.] ‘die Waise’ (a.y.) – *öxsüz* [Balk.] ‘Waise’ (P.)

~*ösküs* [Alt.] ‘öksüz’ (T.). – *ösk'üz* [Karaç.] ‘Waise’ (P.).

Ş., Sağ. *ökküs* ‘die Waise’ (R.) ve Sağ. *ükküs* ‘die Waise’ (a.y.) şekilleri ses bakımından izaha muhtaçtır.

aygır [T.]. – *ayğır* [Alt.] ‘aygır’ (T.). – *ayğır* [Alt., Tel., K., Kaz., Kırg., Küyer., Tat. K] 1. ‘Hengst’; 2. ‘(Alt.) alle Pferde, die mit dem Hengste eine Heerde bilden’ (R.). – *ayğıraq* [Alt., K., Kaz.]

'ein kleiner, junger Hengst' (<*ayğır+q*) (a.y.). - *ayğırşıq* [Kaz.] 'ein kleiner Hengst' (<*ayğır+ṣiq*) (a.y.). - *ayğur* [Türki] (a.y.). - *ayğraq* [Bar.] (<*ayğır+q*) (a.y.). - *ayğır* [Kırg.] (Y.). - *ayğır* [Özb.] (A.-İ.). *ayğır* [Noğ.] (B.). - *ayğır* [Kum.] (N.). - *ayğır* [Karakal.] (B.). - *āyğır* [Başk.] (P.). - *asqır* [Ş., Soy., Koyb., Kaç.] (R.). - *asqıraq* [Ş.] (<*asqır+q*) (a.y.)

~*aqsır* [Sağ., Kaç.] 'der Hengst' (R.).

uqsim [Alt., Ş., K., Tel.] 'die Zwiebel' (R.). - *uqsum* [Sağ., Koyb., Kaç., Küyer.] (a.y.). - *oqsum* [Ş.] (a.y.)

~*usqum* [Tel.] 'der Knoblauch' (R.).

Koyballar arasında kullanılan *muqsun* 'der Lauch, Schnitten-lauch' (R.) şekli izaha muhtaçtır.

qṣ ~ ṣq

yahşı, yakşı [T.]. - *caqṣı* [Alt.] (T.). - *caqṣı* [Sağ.] 'gut, vortrefflich' (R.). - *caqṣı* [Kırg.] (Y.). - *axṣı* [Balk.] 'gut, schön' (P.). - *axṣı, yaxṣı* [Karaç.] 'gut' (P.). - *yāqṣı, yāxṣı* [Başk.] 'iyi' (P.). - *yaxṣı* [Özb.] (A.-İ.). - *yaqṣı* [Alt., Tel., Tub., K., Tat. K] 'gut, schön, vortrefflich' (R.). - *caqṣı* [Kaz.] 'gut, schön, vortrefflich' (a.y.). - *caqṣı* [Tat. K] (a.y.). - *d'aqṣı* [Tel.] (a.y.)

~*aṣxi* [Balk.] 'gut, schön' (P.). - *aṣxi* [Karaç.] 'gut' (P.).

oqṣa- [Tar.] 'ähnlich sein, gleich sein' (R.). - *oxṣa-* [Tar.] 'ähneln, gleichen' (a.y.). - *uxṣa-* [Kar. T] 'ähnlich, gleich sein' (a.y.). - *oqṣo-* [Kırg.] 'benzemek' (Y.).

~*oṣqa-* [Ş.] 'ähnlich sein, gleich sein, gleichen' (R.).

qt ~ tq

noqta [Ş., Sağ., Koyb., Kaç.] 'die Halfter' (R.). - *noqta* [Kaz.] (a.y.). - *noxta* [Tar.] (a.y.). - *nuqta* [Kaç., Tat. K] (a.y.). - *noqta* [Koyb.] (C., K.). - *noqto* [Alt.] (T.). - *noqta* [Ş.] (V.). - *nuqta* [Kaç., Sağ., Koyb., Kız.] (a.y.). - *noqto* [Kırg.] (Y.). - *noxta* [Özb.] (A.-İ.). - *noqta* [Karakal.] (B.). - *noqta* [Noğ.] (a.y.). - *noxt'a* [Karaç.] (P.). - *nuqtâ* [Başk.] (P.)

~*notqa* [Sağ.] (R.). - *notqa* [Kaç., Sağ., Koyb., Kız.] (V.)

<*noḡtu* [Moğ.] 'licou, licol' (K.). - *nokt°* [Kalm.] 'Halfter' (R.).

- *noktu* [Bur. NU], *nokta* [Bur. T], *nokto* [Bur. Kh,S] (C.). - *noG't'ǒ* [Bur.B] (P.).

G. J. Ramstedt'e göre, Moğolca *noğtu* kelimesi Çinceden alınmıştır (Finnisch-Ugrische Forschungen XII, 157).

rd ~ *dr*

ördek [T.]. – *ördek* [Tar., Türk] ‘die Ente’ (R.). – *ördök* [Kaz.] (a.y.). – *örtek*, *örtök* [Ş.] (a.y.). – *ürtek* [Sağ., Koyb., Kaç.] (a.y.). – *ürdek* [Tat. K] (a.y.). – *örtek* [Koyb.] (K.). – *ördek* [Kırg.] (Y.). – *ördək* [Özb.] (A. – İ.). – *urdek* [Başk.] (P.). – *ördükən*, *ürdükən* ‘ördek’ [Yak.] (P.)
~ *ödrek* [Soy., Koyb., Kaç.] ‘die Ente’ (R.). – *öderek* [Koyb.] (K.).

Türkçe *ördek* kelimesinin kökünü bilmiyoruz. Yalnız Kâşgarlı Mahmut'un Divan'ında kaydettiği *ördek* kelimesi sayesinde *ördek* şeklinin eskiliği katî olarak anlaşılıyor.

Kaz. *ürök* ‘die Ente’ (< *üyrök < *üyrek) (R.) kelimesiyle Noğ. *üyrek* (B.) şekli *ödrek* şeklinden çıkmıştır. Kitâb el-idrâk li-lisân el-Etrâk'te (A. Caferoğlu basması. 13. s.) geçen *evrek* ‘kaz’ şekli de *ödrek* (> * *öyrek*) kelimesinden başka bir şey olamaz.

rg (*rğ*) ~ *gr* (*ğr*)

arğamçı [Alt., Tel.] ‘Strick aus Pferdehaar’ (R.). – *arğamı‘* [Koyb., Kaç.] (a.y.). – *arğamci* [Ş., Sağ., Töl.] (a.y.). – *arğamçı* [Tar., Türk] 1. ‘Strick aus Pferdehaar’; 2. ‘Falle, Schlinge’ (a.y.). – *arğamçın* [Türk] (a.y.). – *arğamci* [Kırg.] ‘kıldan veya yünden yapılmış ip’ (Y.). – *arğamci* [Koyb.] ‘Pferdeschlinge’ (K.)
~ *ağramci* [Türk] ‘Strick aus Pferdehaar’ (R.)
<*arğamci* [Moğ.] (K.). – *arğpmci* [Kalm.] ‘Strick’ (R.).

Muhtelif Türk şubeleri arasında kullanılan *argan* ‘Strick aus Pferdehaar’ (R.) kelimesiyle Moğ. *arğamci* kelimesi arasında bir münasebet olup olmadığı hakkında katî bir şey söylenenemez. Türkçe ‘kalın ip’ mânâsına gelen *urgan* kelimesinin *argan*'dan başka bir şey olmadığı ileri sürülebilir. Rusça *arkan* kelimesi Türkçeden alınmıştır.

dirgen [T.] ‘harmandan sapları yaymak için kullanılan iki çatallı sırik’

~ *dığren* [T.] (Dergi) (> *diren*).

Yalnız Anadolu ve Rumeli Türkleri arasında kullanılan *dirgen* kelimesi, Türkçe ‘toplamarak’ mânâsına gelen *der-* (~ *dir-*) kökünden çıkmıştır. Türkçe ‘çiftçi tırımı’ mânâsına gelen *dergi* (Dergi) kelimesinin de *der-* kökünden çıktıgı anlaşılmıyor.

öğren- [T.] *üren-* – [Alt., Kaz.] ‘lernen’ (R.). – *eüren-* [Kûr.] ‘lernen’ (a.y.). – *üren-* [Tel., Küyer.] ‘lernen, sich gewöhnen’ (a.y.). – *ügren-* [Sağ., Koyb., Kaç.] ‘lernen’ (a.y.). – *üyren-* [Kîrg.] (Y.). – *üren-, üren-* [Karaç.] ‘lernen, sich angewöhnen, sich gewöhnen an’ (P.). – *üren-, üren-, üyren-, üyren-* [Balk.] ‘lernen’ (P.). – *uren-* [Başk.] (P.). – *üören-* [Yak.] ‘lernen’ (P.)
~örgen- [Tar., Türki] ‘lernen’ (R.). – *örgən-* [Özb.] (A.-İ.).

rk ~ kr

hörgüç [T.]. – *örkeç* [Tar., Türki] ‘der Höcker des Kamels (R.). – *örgöt* [Bar.] ‘der Höcker des Kamels’ (a.y.). – *örkeş* [Tar.] (a.y.). – *örköş* [Alt., Tel., K., Kaz.] (a.y.). – *örköç* [Kîrg.] (Y.)
~üreç [Tub.] ‘der Höcker beim Kamel’ (< *ükreç) (R.)
 <*örkü* [T.] ‘Höcker’ (C. Brockelmann, Mitteltürkischer Wortschatz. Budapest—Leipzig, 1928. 135. s.) + ç.

Türkçe *hörgüç* kelimesinin başında gördüğümüz *h-* *secondaire* bir sestir. Türkçe *höyük* (<*öyük*), *höl* (<*öl*)... kelimelerindeki *h-* gibi. Bu sebeple, M. Räsänen (Ungarische Jahrbücher XIX, 101-103) Türkçe *höl*, Türkmençe *hökiz* ‘öküz’ gibi kelimelerdeki *h-*’leri “Altayca” *p-* sesinin devamı olarak kabul etmekle aldanmıştır.

l ~ q

malaqay [Tel.] ‘eine spitze Pelzmütze mit Ohrenklappen’ (R.). – *malaxay* [Tat. K] (a.y.). – *malaqay* [Kîrg.] ‘erkek başlığı’ (Y.)
~maqalay [Kîrg.] ‘erkek başlığı’ (Y.)
 <*malağay* [Moğ.] (K.). – *maxlä* [Kalm.] ‘Mütze’ (R.). – *malgäe*, *malğā* [Khal.] (Vladimircov, Sr. gr. 289, 296).

Rusça *malaxay* kelimesi de Moğolcadan alınmıştır.

l ~ s

kelesken [Alt.] ‘kertenkele’ (T.). – *kelesken* [Alt., Ş., K.] ‘die Eidechse’ (R.). – *kélesken* [Sağ., Koyb.] (a.y.). – *keleski* [Tel.] (a.y.). – *kelisken* [Ş.] (a.y.). – *ileksen* (< *eleksen < *elesken) [Sağ., Koyb.] ‘die grüne Eidechse’ (a.y.). – *kéleskin* [Koyb.] (K.)
~keselike [Balk.] ‘Eidechse’ (P.). – *k'eselekke* [Karaç.] (P.).

Yukarda zikredilen *kelesken* kelimesinin Türkçe ‘kertenkele’ mânâsına gelen *kelez* (Dergi) kelimesiyle alâkadar olduğu anlaşılıyor.

Kâşgarlı Mahmut'un kaydettiği *keslinçü* 'eine Eidechsenart' (C. Brockelmann, *Mitteltürkischer Wortschatz*. Budapest—Leipzig, 1928. 105. s.) kelimesi, bu *metathèse*'in çok eski bir tarihe çıktığını gösterebilir. Bu kelime Barabalar arasında *keslençük* 'die Eidechse' (R.) şeklinde kullanılır.

Kaz. *kesertki* 'die Eidechse' (R.), Tat. T *kisertke*, Kum. *kesertki* (N.) ve Karakal. *kesirtke* (B.) sekillerinin de *keselike* kelimesiyle alâ-kadar olduğu muhakkaktır. Yalnız, *kesertki* (~*kesirtke*) şekli ses bakımından izaha muhtaçtır. Bar. *kezeltkü* 'die Eidechse' (R.) şekli bu bakımından çok dikkate läyiktir.

l ~ z

bilezik [T.]. — *bilezik* [Türkm., Kaz.] 'das Armband' (R.). — *bilezik* [Türki] (a.y.). — *bileyzük* [Tar.] 'das Armband' (a. y.). — *pilezik* [Bar.] 'das Armband' (a.y.). — *biləzik* [Özb.] (A.-İ.). — *biläzik* [Noğ., Aknoğ.] (B.). — *bilezik* [Karanoğ.] (a.y.)

~*bazelək* [Başk.] (Z. Gombocz: *Nyelvtudomány* IV, 290). — Bu kelime Pröhle'nin Başkurt lûgatinde geçmez.

Yukardaki tanıklara ilâve olarak, *bilezik* kelimesinin Kırgızlar arasında *bilerik* 'bilezik' (Y.) şeklini aldığı söyliyelim. Bunun gibi, bu kelime Televütler arasında da *pilerik* 1. 'die Handwurzel'; 2. 'das Armband' (R.) şeklinde kullanılır.

Bulgarca *belezik* ve Sırpça *belenzuka* 'Armband' kelimeleri Türkçeden alınmıştır. Rusça *biziliki* (plur.) 'eldiven' (Dal') kelimesinin de Türkçe *bizelik şeklinde olduğu anlaşılmıştır.

Son olarak, İslâvca *bel'çug* 'Armband, Ring' kelimesinin Türkçe *bilezik* kelimesiyle izah edilemeyeceği kaydedelim. Bu kelime, Z. Gombocz'un (a.y.) ileri sürdüğü gibi, Kalmıkça *biltəG* (~*bültəG*) 'Fingerring' (R.) kelimesiyle alâkadardır.

quluzun [Alt., Tel., K.] 'das Schilf' (R.). — *quluzun* [Soy.] (K.).
— *quluzin* [Tel.] (V.)

~*quzulun* [Tel.] (V.)
<*qulusun* [Moğ.] 'jonc, roseau, bambou' (K.). — *xulusn*, *xulsn* [Kalm.] 'Schilfrohr' (R.). — *xuläxän* [Bur.A] (Poppe, Al. gov. I, 37).
H. Eren, Sibirya Türk dillerinde Moğol unsurları.

b ~ l

kebelek [Bar.] ‘der Schmetterling’ (R.). – *kepelek* [Tar.] (a.y.). – *köböök* [Alt., Tel., K.] (a.y.). – *köpöök* [Kırg.] ‘kelebek’ (Y.). – *kübelek* [Başk.] ‘kelebek’ (P.). – *k’öbelek* [Karaç.] ‘Falter, Schmetterling’ (P.). – *kəpələk* [Özb.] (A. – İ.). – *gübelek* [Karakal.] (B.). – *küpöök* [Karanoğ.] (B.). – *gumelek* [Kum.] ‘Schmetterling’ (N.)
~kelebek [T.].

Anadolu Türkleri arasında kullanılan *epelek*, *ipelek*, *öbelek*, *öpelek* ‘kelebek’ (Dergi) şekilleri hakkında bilgi almak için, bakınız: Hasan Eren: Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi VII, 285; T. Halasi Kun: Türk dili ve tarihi hakkında araştırmalar I, 56.

Sağ. *érbekey* ‘der Schmetterling’ (R.), Koyb. *érbekey* (K.), Kaç. *irbekey* (C.) kelimeleri Moğolcadan alınmıştır (Paul Pelliot: Journal Asiatique 1925, I, 212). Bu sebeple, Türkçe *kebelek* (> *kelebek*) kelimesi, bu kelimelerle birleştirilemez.

Anadolu’da *kelebek* (< *kebelek*, *kepelek*) şekli yanında *kepenek* (Dergi) şekli de kullanılır. Sağayca ‘der Schmetterling’ mânâsına gelen *qobanaq* (R.) kelimesinin *kepenek* şekliyle alâkadar olduğu ileri sürülebilir. Şorca *qonaq* ‘Schmetterling’ (a.y.) kelimesi *qobanaq* şeklärinden çıkmıştır. Altay Türkleri arasında kullanılan *qobağan* ‘der Schmetterling’ (a.y.) kelimesine gelince, bu kelime basit bir *metathèse* ile izah edilebilir (*qobanaq* > *qobağan*).

Şorca *qoybiqaq* ‘der Schmetterling’ (a.y.) kelimesi izaha muhtaçtır.

g ~ r

güvercin [T.]. – *kögörçün* [Alt.] ‘die Taube’ (R.). – *kögörşün* [Kaz.] (a.y.). – *kügerçin* [Tat. K] (a.y.). – *kügeltin* [Tat. T] ‘die wilde Taube’ (a.y.). – *kögürjün* [Bar.] (a.y.). – *kögürköñ*, *kögükköñ* [Kırg.] ‘die Taube’ (a.y.). – *kögükköñ* [Kırg.] (Y.). – *kögürtün* [Balk.] (P.). – *k’ögürçün* [Karaç.] (P.). – *kögörşin* [Noğ.] (B.)

~kögülcircene [Moğ.] (K.)

~kürgütün [Kar. T] ‘die Taube’ (R.).

Türkçe *güvercin* kelimesinin *gök* (< *kök*) ‘mavi’ kökünden çıktığını biliyoruz. Bu hususta daha çok bilgi edinmek için, bakınız: Margit Palló: Nyelvtudományi Közlemények XLVI, 154 - 158.

Televütler arasında kullanılan *qoğoljin* ‘die Taube’ (R.) kelimesinin Türkçe *güvercin* kelimesiyle alâkadar olduğu muhakkaktır. Yine Televütler arasında kullanılan *küle* ‘die Taube’ (a.y.) kelimesinin kökünü bilmiyoruz.

$$m \sim l$$

samat [Kırg.] ‘das Stroh’ (R.). – Yudaxin’in Kırgız lûgatinde *samat* şekli geçmez.

~salam [Tat. K, T, Kar. T] 1. ‘das Stroh’; 2. ‘(Tat. T) der Strohsack’ (R.). – *salam* [Balk.] ‘Stroh’ (P.). – *salam* [Karaç.] ‘Stroh’ (P.). – *hålām*. *sålām* [Başk.] (P.).

Kırgızca *samat* şekli Türkçe *samat* kelimesinden çıkmıştır. Bu değişmeyi (*dissimilation*) aydınlatmak için, Türkçe ‘hediye’ mânâsına gelen *armağan* kelimesinin Kırım’da *armağal* (R.) şeklini aldığıni söyleyelim. Bunun gibi, *qurban* ‘kurban’ kelimesi de Kazaklar arasında *qurmal* (a.y.) şeklinde girmiştir. Sonra, Televütçe *simin* ‘der Symyn, eine Abteilung Soldaten’ (a.y.) (<Moğ. *sumun*) kelimesi de Sağaylar arasında *simil* ‘das Geschlecht, die Nachkommenschaft, die Horde’ (a.y.) şeklini almıştır.

Bu tanıklara göre, *salam* şekli *samat* kelimesinin *metathétique* şeklärinden başka bir şey olamaz. Bu sebeple, Türkçe *salam* kelimesinin Rusça *soloma* ‘saman’ kelimesinden alındığı ileri sürülemez (Hasan Eren: Körösi Csoma-Archivum III, 134-135).

Ananiasz Zajaczkowski, Zwiazki jezykowie polowiecko-slowiańskie (Wrocław, 1949) adlı eserinde (13. s. 26. n.), benim bu fikrime iştirak etmiyerek, *samat* kelimesinin Rusça *soloma* kelimesinden çıktığını ileri sürmüştür. Halbuki Türkçe *salam* şeklinde Rusça *soloma* kelimesi ile izah edilemez. Çünkü *soloma* kelimesinin sonundaki -a sesinin düşmesi anlaşılır. Meselâ Türkçe ‘zift’ mânâsına gelen *samala* kelimesinin Rusçadan alındığını biliyoruz (Rusça *smola*). Bu kelimedede olduğu gibi, *soloma* kelimesinden çıktıği ileri sürülen *salam* kelimesinde de son sesin muhafaza edilmesi icabederdi. Zajaczkowski bu sesin düşmesini izah etmemiştir.

Son olarak, *samat* > *salam*, *metathèse*’ini desteklemek için, Rusça *smola* kelimesinden alındığını bildiğimiz Türkçe *samala* kelimesinin de *salama* (Et-tuhfet. T. Halasi Kun basması. 17 v 2) şeklini aldığıni söyleyelim.

m ~ r

qomırsqa [Kum.] ‘die Ameise’ (R.). – *qomısqa* [Sağ.] (a.y.). – *qomısqas* [K.] (a.y.). – *qomırsqa* [Kaz.] (a.y.). – *qumusqa* [Koyb., Sağ.] (a.y.). – *qumırsqa* [Töl., Küyer., Koyb., Sart.] (a.y.). – *qumurstqa* [Kar. L, T] (a.y.). – *qımısqa* [Sağ.] (a.y.). – *qumırsqa* [Özb.] (A. – İ.). – *qumırsqa* [Kırg.] (Y.). – *qumırsqa, qumırsqa* [Karakal.] (B.). – *qumırsqa* [Noğ.] (B.). – *q'umırsxa* [Karaç.] (P.). – *qumurtxa* [Balk.] (P.). – *xomırsxa* [Kum.] (N.). – *qumusqa* [Koyb.] (K.).
 ~ *qurmırsqa* [Özb.] (A. – İ.). – *qurımisqa* [Noğ.] (B.). – *qırmısqas* [Tat. K] (R.).

Ş. *qımrıtaş* ‘die Ameise’ (R.) ve *qumıstaş* ‘die Ameise’ (a.y.) şekilleri ses bakımından izaha muhtaçtır.

n ~ r

ındır [Tat. K, Kar. L, T] ‘die Tenne’ (R.). – *ındır* [Karaç.] ‘Tenne’ (P.). – *ındır* [Balk.] ‘Tenne, Dreschtenne’ (P.). – *ındır* [Başk.] (P.).
 ~ *irtın, irtin* [Tat. T] ‘die Tenne’ (R.). – *ürtün* [Ş.] ‘die Tenne’ (R.).

Yukarda zikredilen *ındır* kelimesiyle Televütçe *edirgen* ‘die Tenne, Dreschtenne’ (R.) kelimesi arasında bir münasebet olamaz.

orunduq [Balk.] ‘Bettstelle’ (P.). – *orunduq* [Karaç.] ‘Bettgestell’ (P.). – *orunduq* [Kar. L] ‘das Lager, das Bett’ (R.).
 ~ *onduruq* [Balk.] (P.).

qarman [Alt., Tel.] ‘die Tasche’ (R.). – *qarban* [Ş., Sağ.] ‘die Tasche’ (a.y.)

~ *qanmar* [Kız.] (a.y.).

Hasan Eren: Türkiyat Mecmuası IX, 97-98.

q ~ r

qara baqçıq, qara baqçıl [Ş.] ‘sıgırcık’ (V.). – *qarbaqçıq* [Ş.] ‘der Staar’ (R.). – *qarbaqçı* [Ş.] (a.y.). – *parbaqçı* [Ş.] (a.y.).
 ~ *bärçiç* [Alt.] ‘sıgırcık’ (T.). – *pärçiç*: *qara pärçiç* [Tel.] ‘der Staar’ (R.). – *marçiç* [Mad.] ‘der Staar, die Drossel’ (a.y.). – *pärçiç* [Tel.] (V.). – *qara barçiç* [Sağ., Koyb., Kaç., Kız.] (a.y.). – *qara marçiç* [Mad.] (a.y.).

‘Sığırcık’ mânâsına gelen *qara baqçır* (*~qara baqçıl*) kelimesinin kökünü bilmiyoruz. Anadolu Türkleri arasında kullanılan *bakal* ‘karatavuk; sığırcık’ (Dergi) kelimesinin yukarıda zikredilen (*qara*) *baqçıl* kelimesiyle alâkadar olamiyacağımı sanıyorum.

r ~ l

erǖl [Tel.] ‘nüchtern, mässig im Trinken’ (R.). – *erül* [Tel.] (V.).
– *erül* [Alt.] (T.)

~elür [Alt.] ‘nüchtern’ (R.). – *eler* [Soy.] ‘nüchtern, nicht betrunken’ (a.y.). – *elár* [Soy.] ‘nüchtern’ (C.). – *ilér* [Karağ.] (a.y.)

<*eregül*, *erügül* [Moğ.] ‘sobré, modéré, abstinent’ (K.). – *erǖl* [Kalm.] ‘nüchtern (nicht betrunken); gesund, bei vollem verstand’ (R.). – *erül* [Khal.] (Vladimircov, Sr. gr., 156). – *elür* [Bur. NU] *ilür* (*elür*) [Bur. T, Kh], *erül* [Bur. S] ‘nüchtern’ (C.). – *erül* [Bur. B] ‘gesund’ (P.).

Hasan Eren, Sibiryा Türk dillerinde Moğol unsurları.

solar [Ş.] ‘die Tabakspfeife’ (R.)

~soröl [K.] ‘das Pfeifenrohr’ (a.y.).

Solar (*~sorol*) kelimesinin kökünü bilmiyoruz. Tel. *soğor* ‘die Rohrpfeife’ (R.) ve Tel., Kumd. *şör* ‘die Rohrpfeife’ (a.y.) kelimelerinin *solar* kelimesiyle alâkası olup olmadığı katî olarak kestirilemiyor.

tolarsaq [Kaz.] ‘Knochen am Hinterfusse der Haustiere (der mit dem *asıqtı cılık* in Verbindung steht)’ (R.). – *torsıq* [Alt., Küyer., Ş.] ‘die Hackensehne’ (a.y.). – *tolorsuq* [Kırg.] ‘çükö ile *şyraq*’ı birleştiren ufak kemik’ (Y.)

~toralsaq [Kaz.] ‘das Hackengelenk am Hinterfusse des Pferdes’ (R.).

Kâşgarlı Mahmut Divan’dâ bu kelimeyi *tolarsuq* şeklinde tesbit etmiştir. C. Brockelmann (Mitteltürkischer Wortschatz. Budapest-Leipzig, 1928. 217. s.) Mahmut’un bu kaydını *tularsuq* şeklinde okumakla aldanmıştır. Mahmut’a göre, *tolarsuq* kelimesi ‘Ferse, namentlich am Pferde’ mânâsına gelir ki Kazaklar ve Kırgızlar arasında aldığı mânatdan farksızdır.

*qarmal [Kız.] <*qarman* [Alt., Tel.] ‘die Tasche’ (R.). – *qarban* [Ş., Sağ.] ‘die Tasche’ (a.y.)

~qalmar [Kız.] ‘die Tasche’ (R.).

Kız. *qarmal şekli hakkında bilgi almak için, bakınız: Hasan Eren: Türkiyat Mecmuası IX, 97-98.

r ~ y

qırğıy [Kaz., Tel., Kar. L, T, Tat. K] 1. '(Kar. L, T) der Habicht'; 2. '(Tat. K) falco nisus, der Sperber'; 3. '(Kaz., Tel.) eine kleine Habichtsart (die sie gut zur Jagd eignet)' (R.). – *qurğuy* [Tar.] 'eine kleine Falkenart' (a.y.). – *qırğayaq* [Sağ.] 'falco apivorus' (<*qırğay+q*) (a.y.). – *qırğay* [Türki] 'ein kleiner Raubvogel (a small species of hawk)' (a.y.). – *qırğıy* [Kırg.] 'atmaca', *qarğıyek* 'atmaca yavrusu' (Y.). – *qırğıy* [Kum.] 'Falke' (N.). – *qırğıy* [Karakal.] 'atmaca' (B.).

~*kırğuy* [Moğ.] (K.). – *kirğū*, *kirğū* [Kalm.] 'Sperber' (R.)

~*qiyğraq* [Bar.] 'eine Habichtart' (<*qiyğır+q*) (R.). – *qiyğır* [Başk.] 'küçük şahin' (P.).

Macarca *karvaly* kelimesi Türkçeden alınmıştır (J. Németh: Magyar Nyelv XXXIX, 101-104).

tarağay [Sağ.] 'die Bekassine' (R.). – *tarğay* [Sağ., Koyb.] (a.y.). – *torğayaq* [Koyb., Kaç.] 'kleiner Vogel, die Lerche' (*torğay+q*) (a.y.). – *torğay* [Tar.] 'kleiner Vogel' (a.y.). – *turğay* [Tat. K] 'ein kleiner Vogel' (a.y.). – *torğayaq* [Koyb.] 'Lerche, kleiner Steppenvogel' (K.). – *turğayı* [Başk.] 'serçe' (P.). – *torğoy* [Kırg.] 'çayır kuşu' (Y.). – *torğay* [Özb.] 'çayır kuşu' (A.-İ.). – *torğay* [Karakal.] 'çayır kuşu' (B.). – *torğay* [Aknoğ., Karanoğ.] 'serçe, çayır kuşu' (B.). – *turğayı* [Tat. U] 'çayır kuşu' (P.)

~*torğay* [Moğ.] (K.). – *torğā*, *torğā:* *bor* t. [Kalm.] 'Lerche', *xar* t. 'Star' (R.)

~*toygar* [T.] 'çayır kuşu'.

